

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Για το σχέδιο νόμου «Ολοκλήρωση της δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, συγκρότηση Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και σύσταση μερικών άλλων θεμάτων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το υποβληθέν προς ψήφιση σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση υπέβαλε στην ολοκλήρωση μιας πραγματικής επιταγής που θα συμβάλει αποφασιστικά στον ελληνικό εκδημοκρατισμό στη λειτουργία της Διεύθυνσης Σπουδών και θα προσφέρει στον Ελληνικό λαό πραγματική έννομη προστασία από το φυσικό δικαστή των διοικητικών διαφορών ουσίας, τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Η ολοκλήρωση της δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων καθιστά αναγκαία τη ρύθμιση συναρών θεμάτων, όπως είναι η κατάσταση κατά τρόπο που να συνάδει με το Σύνταγμα του θεσμού της Γενικής Επιτροπείας, ως ιδιαιτέρως κλάδου δικαστικών λειτουργιών, ο οποίος είχε απονεκρωθεί ύστερα από την αμοιβαία της συνταγματικότητας της προϋφαιμένης οργανωτικής διάρθρωσής του, και ο οποίος αναμένεται να παίξει σημαντικό ρόλο στην εύρυθμη λειτουργία και την αποτελεσματική εκπλήρωση του προορισμού των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ιδιαίτερα μετά τη γενίκευση της δικαιοδοσίας τους· επίσης η αύξηση του αριθμού των τακτικών διοικητικών δικαστών· τέλος θέματα σχετικά με την εξομοίωση των διοικητικών δικαστών με τους δικαστικούς λειτουργούς της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, καθώς και με τη βελτιστοποίηση της λειτουργίας και διαδικασίας των διοικητικών δικαστηρίων. Τα εν λόγω θέματα ρυθμίζονται επίσης στο υπό κρίση νομοσχέδιο. Στη συνέχεια γίνεται μια σύντομη ανάπτυξη των επί μέρους κεφαλαίων του νομοσχεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α
I. Γενικά.

Το άρθρο 94 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος (1975) ορίζει, όπως είναι γνωστό στο πρώτο, μεν εδάφιο ότι η εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια στο δεύτερο, δε, εδάφιο αυτής ότι, από τις προαναφερόμενες διαφορές, όσες δεν έχουν υπαχθεί ακόμα στα παραπάνω δικαστήρια, πρέπει να υπαχθούν υποχρεωτικά σε αυτά μέσα σε 5 χρόνια από την ισχύ του Συντάγματος (δηλαδή μέχρι τις 11 Ιουνίου 1980) η προεδρεία, όμως, αυτή μπορεί να παρατείνεται με νόμο.

Σε επέλευση των πιο πάνω συνταγματικών επιταγών, μετά την ισχύ του Συντάγματος (11 Ιουνίου 1975) και μέχρι σήμερα, έχουν υπαχθεί, με ειδικούς νόμους, στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά χρονολογική σειρά, οι ακόλουθες διαφορές ουσίας:

- 1) Οι διαφορές απ' την επίβολή διοικητικών κυρώσεων, που προβλέπονται απ' τη νομοθεσία για τις οινολογικές καταρτήσεις και την εμπορία των οίνων (ν. 396/1976 άρθρ. 13 παρ. 2 — ΦΕΚ Α' 198).
- 2) Οι διαφορές απ' την επίβολή διοικητικών ποινών, που προβλέπονται απ' τη νομοθεσία για την ανάληψη, έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων (ν. 468/1976 άρθρ. 40 παρ. 3 — ΦΕΚ Α' 302).
- 3) Οι φορολογικές διαφορές των δήμων και κοινοτήτων (ν. 505/1976 — ΦΕΚ Α' 353).
- 4) Οι διαφορές που αναφέρονται κατά την εφαρμογή των νομοθεσιών που αφορούν α) την κοινωνική ασφάλιση, β) την προστασία, εν γένει, των υπαλλήλων, θυμάτων πολέμου, πολεμοπαθών, αγωνιστών εθνικής αντίστασης, εσόδων παλαιών και νέων πολεμιστών, ατόμων προσφύγων παραπηγαματούχων, σεισμοπαθών, πληγέντων από θεομηνίες, γ) τη λαϊκή στέγη, εργατική κατοικία, ανταλλάγματα κτήνητα και δ) την αποκατάσταση γεωργών και κτηνοτρόφων (ν. 702/1977 άρθρ. 7 — ΦΕΚ Α' 268).
- 5) Οι διαφορές που δημιουργούνται απ' την εφαρμογή της

νομοθεσίας για τα μονοπώλια και ολιγοπώλια, -καθώς και την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού (ν. 703/1977 άρθρ. 14-18 — ΦΕΚ Α' 278).

6) Οι διαφορές που δημιουργούνται απ' τον καταλογισμό εισφορών για κατασκευές σε περιοχές έξω απ' το ισχύον πλαίσιο, κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αναφέρεται στις εκκρίσεις απ' την καταδίκηση των αυθαίρετων κτισμάτων (ν. 720/1977 άρθρ. 2 παρ. 6 — ΦΕΚ Α' 297).

7) Οι διαφορές απ' την επίβολή διοικητικών κυρώσεων, που προβλέπονται από τη νομοθεσία για την προστασία του ελληνικού περιβάλλοντος (ν. 743/1977 άρθρ. 14 παρ. 10 — ΦΕΚ Α' 319).

8) Οι διαφορές απ' τον καταλογισμό των ειδικών εισφορών, καθώς και από την επίβολή των διοικητικών κυρώσεων, που προβλέπονται από τη νομοθεσία για τις οικονομικές περιοχές (ν. 947/1979 άρθρ. 21 παρ. 7 και 60 παρ. 2 — ΦΕΚ Α' 169 και π.δ. 251/1981 άρθρ. 4-5 ΦΕΚ Α' 67).

9) Οι χρηματικές διαφορές που αναφέρονται από την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία των δατών και των δασικών εν γένει εκτάσεων (ν. 998/1979 άρθρ. 77 — ΦΕΚ Α' 289 και π.δ. 1050/1980 ΦΕΚ Α' 266) και

10) Οι διαφορές από την αστική ευθύνη των δημάρχων, προέδρων κοινοτήτων κ.λπ. που προβλέπεται απ' το νέο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα (ν. 1065/1980 άρθρ. 119 — ΦΕΚ Α' 168).

Από πριν λήξει η 5/ετία που ορίζεται, κατά τα πιο πάνω, από το άρθρο 94 παρ. 1 του Συντάγματος, και συγκεκριμένα στις 6.6.1980, δημοσιεύτηκε ο ν. 1051/1980 (ΦΕΚ Α' 177), με τον οποίο η προεδρεία αυτή παρατάθηκε μέχρι τέλους Ιουνίου 1982.

Στη συνέχεια, στις 30.6.1982, δημοσιεύτηκε ο ν. 1263/1982 (ΦΕΚ Α' 77), που παρέτεινε και πάλι την προεδρεία μέχρι τέλους Ιουνίου 1983. Τέλος η προεδρεία αυτή παρατάθηκε μέχρι τις 31.12.1983 με το άρθρο 33 του ν. 1366/1983 (ΦΕΚ Α' 81).

Μετά στην προεδρεία αυτή φέρεται προς ψήφιση το νομοσχέδιο αυτό που προβλέπει όμως τη σταδιακή υπαγωγή, όλων των λοιπών διοικητικών διαφορών ουσίας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, πράγμα που κρίθηκε προτιμότερο να ρυθμιστεί, με ένα νομοθέτημα, από τώρα, ώστε να είναι από την έναρξη ισχύος του, γνωστό, τόσο στο νομικό κόσμο της Χώρας όσο, και κυρίως, στα ίδια τα δικαστήρια αυτά, το χρονοδιάγραμμα, βάσει του οποίου θα γίνει η υπαγωγή σε αυτά, κάθε είδους διαφορές, ώστε να είναι δυνατό να προετοιμαστούν όλοι καλύτερα για τη σημαντική αυτή μεταβολή, και ιδίως τα τελευταία, με τη δημιουργία της απαραίτητης υποδομής (αύξηση οργανικών θέσεων δικαστών, δημιουργία, όπου χρειάζεται, νέων δικαστηρίων κ.λπ.).

Προς άρση κάθε αμφιβολίας προβλέπεται αντίστοιχη προς τα στάδια υπαγωγής παράταση της συνταγματικής προεδρείας με κατάληξη την 11.6.1983.

II. Ως προς τις διατάξεις του σχεδίου νόμου:

Κατά τη διατύπωση των διατάξεων του παρόντος σχεδίου προκρίθηκε η μέθοδος να τεθεί, στην αρχή (άρθρο 1 παρ. 1), μια γενική ρήτρα για την υπαγωγή στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια όλων γενικά των διοικητικών διαφορών ουσίας, που δεν έχουν υπαχθεί σ' αυτά στη συνέχεια, δε, (άρθρο 1 παρ. 2), να γίνει μια απαραίτητη, σαφώς ενδεικτική («ειδική») των κυριότερων και πιο γνωστών από αυτές, ώστε, τουλάχιστον ως προς την υπαγωγή τούτων, να μη μπορεί να γεννηθεί στην πράξη, καμία αμφιβολία.

Ένας άλλος λόγος, άλλωστε, που συντηρεί για τη ρητή μνεία αυτών των τελευταίων είναι ότι, λόγω της ιδιομορφίας τους, είναι απαραίτητο, για την εκδίκασή τους, να περιληφθεί, στο ίδιο σχέδιο νόμου, και ένα πλέγμα αναγκαίων ειδικών ρυθμίσεων (πράγμα που και γίνεται με τις, πιο κάτω, διατάξεις του σχεδίου).

Εξάλλου, με το άρθρο 9 (παράγραφοι 1 και 2), προβλέπεται ρητώς η σταδιακή υπαγωγή των επιμέρους διαφορών αυ-

των στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, ορίζεται ο ακριβής χρόνος που αρχίζει η εξουσία των πέντε πρώτων δικαστηρίων για την εκδίκαση κάθε είδους απ' τις διαφορές αυτές και ρυθμίζονται τα θέματα διαχρονικού διαδικαστικού δικαίου, που θα προκύψουν. Έτσι: 1) Οι διαφορές που αναφέρονται κατά την εφαρμογή των νομοθεσιών που αναφέρονται, στο άρθρο 1 παρ. 2 του σχεδίου νόμου, με τα στοιχεία α, β και γ, θα αρχίσουν να εκδικάζονται απ' τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, από τις 11 Ιουνίου 1983 και μετά. 2) Εκείνες που αναφέρονται στην ίδια διάταξη με τα στοιχεία δ, ε, στ και ζ, από τις 11 Ιουνίου 1984. Τέλος, δε, 3) Όλες οι λοιπές από τις 11 Ιουνίου 1985 και μετά. Πρέπει να τονιστεί ότι έγινε επιλογή της 11ης Ιουνίου, γιατί αυτή είναι η ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Συντάγματος του 1975.

Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε, το σχέδιο νόμου περιέχει ένα πλήθος αναγκαίων δικονομικών διατάξεων (άρθρα 2—8), δάσει των οποίων καθίσταται δυνατή, κατ' αρχήν, η εκδίκαση των διοικητικών διαφορών αυτών. Ωστόσο περιέχει και ρητή πρόβλεψη και παρέχει εξουσιοδότηση (άρθρο 12 παράγρ. 1 και 2) για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, που θα ρυθμίσουν λεπτομερώς τα σχετικά θέματα της διαδικασίας και της εν γένει δικονομίας, καθώς και εξουσιοδότηση (άρθρο 12 παρ. 3) για τη σύσταση επιτροπής στην οποία ανατίθεται η σύνταξη ενιαίου κώδικα διοικητικής δικονομίας για όλες τις διοικητικές διαφορές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄.

Με την ίδρυση των φορολογικών δικαστηρίων, συστάθηκαν μία θέση Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας επί της φορολογικής δικαιοσύνης, με βαθμό Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως αρχή ανεξάρτητη, με ευρύτατες και σημαντικότερες αρμοδιότητες (που διαγράφονται στα άρθρα δέκατο πέμπτο και επόμενα του ν. 4125/1960), καθώς και τρεις θέσεις αντιπροσώπων, με βαθμό εφέτη ή προέδρου εφετών. Οι θέσεις των αντιπροσώπων καταργήθηκαν με το άρθρο 32 του ν.δ. 10/1968 και το άρθρο 5 του ν. 785/1978, αλλ' οι αντιπρόσωποι που υπηρετούσαν διατηρήσανε τη θέση τους μέχρι την αποχώρησή τους από την υπηρεσία με οποιοδήποτε τρόπο. Σήμερα υπηρετεί μόνο ένας αντιπρόσωπος.

Οι θέσεις αυτές, μελλοντικά σύνδετες οργανικά μεταξύ τους, αποτελούσαν ωστόσο τη μόνη διέξοδο προς ανώτατη βαθμίδα των τότε φορολογικών και ήδη τακτικών διοικητικών δικαστών, των οποίων η βαθμολογική παρμίδα λείπει στο βαθμό του Προέδρου εφετών διοικητικών δικαστηρίων.

Τα διοικητικά δικαστήρια, κατά γενική ομολογία, πέτυχαν απόλυτα το σκοπό τους, γι' αυτό και η δικαιοσύνη τους, με διαδικαστικά νομοθετήματα διευρύνθηκε ουσιωδέστατα με την υπαγωγή σε αυτά σημαντικών κατηγοριών διοικητικών διαφορών (διαφορές από τη δημοτική φορολογία, ασφαλιστικές διαφορές, αιτήσεις ακυρώσεως κατά ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων, στρατιωτικών κ.λπ.).

Η επέκταση αυτή της δικαιοσύνης των διοικητικών δικαστηρίων και η αυξανόμενη συνεχώς σπουδαιότητά τους κατέστη αναγκαία την οργάνωση της Επιτροπείας αυτών, ως ιδιαίτερου κλάδου δικαστικών λειτουργιών, με σκοπό την υποβοήθηση του έργου των διοικητικών δικαστηρίων κ.λπ.

Την ανάγκη αυτή προσέδρασαν ο νομοθέτης να ικανοποιήσει με το ν.785/1978 «Περί συστάσεως θέσεων ωρισμένων κατηγοριών δικαστικών λειτουργιών» (ΦΕΚ 100), με το οποίο συστήθηκαν στη Γενική Επιτροπεία, δύο θέσεις Επιτρόπων της Επικρατείας επί των διοικητικών δικαστηρίων (άρθρο 2), εξουσιοδομένοι βαθμολογικά και μισθολογικά με Σύμβουλο Επικρατείας, Αραιοπρίτη και Αντιπρωτογεία του Αρείου Πάγου (άρθρο 4).

Με το νόμο αυτό ορίσθηκε ακόμη ότι: α) σε Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας επί των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων διορίζεται εκτός από άλλους και ο Επίτροπος της Επικρατείας επί των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρ-

θρο 3 παρ. 1) και β) σε Επίτροπο προάγεται πρόεδρος εφετών διοικητικών δικαστηρίων ή αντιπρόσωπος, από αυτούς που υπηρετούν, εφόσον έχει βαθμό προέδρου εφετών (άρθρο 3 παρ. 2).

Ο νόμος αυτός δεν εφαρμόστηκε γιατί, α) από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Διοικητικής Δικαιοσύνης εκδόθη (απόφαση 6/1979) ότι ο Γενικός Επίτροπος και οι αντιπρόσωποι αποτελούν ιδιαίτερο κλάδο δικαστικών λειτουργιών, και επομένως, η πλήρωση των θέσεων των επιτρόπων με προαγωγή των προέδρων εφετών, σε εφαρμογή των διατάξεων του ν. 785/1978 είναι νόμω ανέφικτη και β) από το Συμβούλιο Επικρατείας κριθίθηκε (απόφαση 105/1981 Ολομέλειας) ότι η πλήρωση της θέσης του Γενικού Επιτρόπου δεν μπορεί να γίνει με απ' ευθείας διορισμό στο βαθμό τούτο, αλλά πρέπει να γίνει διορισμός στον εισαγωγικό βαθμό του κλάδου.

Έτσι δημιουργήθηκε αδιέξοδος, με συνέπεια να έχει ουσιαστικά νεκρωθεί ο σημαντικός θεσμός της Γενικής Επιτροπείας και να παραμένουν τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια χωρίς εποπτεύουσα δικαστική αρχή, που να παρακολουθεί συνεχώς και να υποβοηθεί το έργο τους. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού προστέθηκε στο εισαγόμενο νομοσχέδιο κεφάλαιο Β' με τίτλο «Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων», του οποίου οι ρυθμίσεις αποτελούν μικροχρόνιο αίτημα των διοικητικών δικαστών.

Το κεφάλαιο είναι εναρμονισμένο με τις αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου Διοικητικής Δικαιοσύνης και του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ειδικότερα:

Με το άρθρο 13 θεσπίζεται ρητά ότι η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας για τα διοικητικά δικαστήρια αποτελεί ιδιαίτερο ενιαίο κλάδο δικαστικών λειτουργιών και καθορίζεται η διάρθρωση του κλάδου, ώστε να υπάρχει οργανική σύνδεση των συνιστώμενων θέσεων. Ο κύκλος των υποψηφίων για διορισμό στον εισαγωγικό βαθμό ορίζεται αρκετά ευρύς ώστε να μην υπάρξει κίνδυνος να τεθεί ζήτημα αντισυνταγματικότητας της διατάξεως. Θεωρήθηκε σκόπιμο να έχει ο κλάδος τρεις βαθμούς, αντίστοιχους προς τους βαθμούς Συμβούλου, Αντιπροέδρου και Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και συνολικές θέσεις τέσσερες, δηλαδή δύο με βαθμό Συμβούλου και από μία με βαθμό Αντιπροέδρου και Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Έτσι ο κλάδος θα έχει αντιστοιχία προς τη βαθμολογική παρμίδα των άλλων δικαστηρίων.

Με το άρθρο 14 καθορίζεται λεπτομερειακά η πλήρωση με διορισμό των θέσεων αντιπροσώπων. Προβλέπεται κάθε δυνατή περίπτωση, ώστε να μη δημιουργηθεί πρόβλημα κατά την πλήρωση των θέσεων. Ειδικότερα, η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπαγορεύθηκε από την ανάγκη να μην θεωρηθεί σαν ανεπίτευκτη μετάταξη ο διορισμός σε θέση αντιπροσώπου. Γι' αυτό θεσπίζεται ότι με τη δημοσίευση του διατάγματος διορισμού του, ο διοριζόμενος δικαστικός λειτουργός θεωρείται ότι παραιτήθηκε αυτοδικαίως από τη θέση που κατείχε.

Με τα άρθρα 15 και 16 ορίζονται τα προσόντα για προαγωγή στους βαθμούς Επιτρόπου και Γενικού Επιτρόπου με αρκετή ευρύτητα, ώστε να υπάρχουν από το ένα μέρος, τα ελάχιστα επαρκώς δικαστικής πείρας, και από το άλλο μέρος, η δυνατότητα επιλογής κατάλληλων προσώπων για την κατάλληλη των ανώτατων αυτών θέσεων.

Με το άρθρο 17 ορίζεται ο τρόπος προαγωγής στις θέσεις Επιτρόπου και Γενικού Επιτρόπου, έτσι ώστε, να υπάρχει εναρμόνιση προς τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 90 του Συντάγματος.

Με το άρθρο 19 ορίζεται με τρόπο που να μην αφήνει αμφιβολία ότι καταργούνται οι προβλεπόμενες με προηγούμενες διατάξεις νόμων θέσεις αντιπροσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Τα άρθρα 20 και 21 προβλέπουν την αναγκασία αύξηση των οργανικών θέσεων διοικητικών δικαστών που θα γίνει σταδιακά σύμφωνα με την σταδιακή επέκταση της δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

Η αύξηση των θέσεων διοικητικών δικαστών καθιστά αναγκασία τη σύνταξη του χρόνου υπηρεσίας που απαιτείται για την προαγωγή πρωτοδική σε πρόεδρο διοικητικού πρωτοδικείου. Η σύνταξη αυτή προβλέπεται στο άρθρο 92.

Με το άρθρο 23 καθορίζονται οι προϊστάμενοι των διοικητικών Πρωτοδικείων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης. Σημειώνεται ότι στα πολιτικά δικαστήρια κατά το νόμο (ν. 500/76) προϊστάται στο Πρωτοδικείο Αθηνών αρμοπαγίτης ή πρόεδρος εφετών ή εφέτης και στα πρωτοδικεία με πέντε και πάνω Προέδρους, εφέτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Το άρθρο 24 λύει ένα σοβαρό πρόβλημα που έχει ανακύψει στην πράξη. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 108 παρ. 2 του κώδικα φορολογικής δικονομίας (Ν. 4125/60), για τη δημοσίευση των αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων απαιτείται οι δικαστές που μετείχαν στη συζήτηση να εξακολουθούν να είναι μέλη του αυτού δικαστηρίου. Έτσι όμως δημιουργείται σοβαρό πρόβλημα σε όλες τις περιπτώσεις των προαγωγών και μεταθέσεων των δικαστών, γιατί πρέπει να παραμείνουν στην παλιά τους θέση μέχρι να δημοσιευθούν όλες οι αποφάσεις για τις υποθέσεις που συζητήθηκαν στο δικαστήριο με τη συμμετοχή τους και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μεγάλη καθυστέρηση στην εκτέλεση των μετακινήσεων με προαγή την ανωμάλια στη λειτουργία των δικαστηρίων. Με την προτεινόμενη διάταξη εξάλειφεται η οργανωτική αυτή ανωμάλια γιατί η δημοσίευση των αποφάσεων μπορεί να γίνεται και όταν ο δικαστής μετακινήσει.

Με το άρθρο 25 συμπληρώνεται ένα κενό που υπάρχει σε πολλές διατάξεις νόμων. Εφόσον η διοικητική δικαιοσύνη αποτελεί ήδη μια πραγματικότητα, οι διοικητικοί δικαστές πρέπει να μετέχουν στα διάφορα συμβόλια και επιτροπές όπως και οι λοιποί συνάδελφοί τους.

Το άρθρο 26 επιτρέπει το διορισμό ως εφόρων των αντιπροσώπων της δικαστικής αρχής, και των διοικητικών δικαστών, οι οποίοι ενώ διορίζονταν δικαστικοί αντιπρόσωποι δεν είχε μέχρι τώρα από προφανή παραβρολή, προβλεφθεί να διορίζονται και έφοροι των αντιπροσώπων.

Με το άρθρο 27 αποφερνίζεται ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 2 του ν. 820/1978 ετήσια αναστολή εισπραξέως του ποσοστού 20% που καθιερώνεται στα Δημόσια Ταμεία σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, όταν ασκείται προσφυγή από το φορολογούμενο μπορεί να είναι και μερική. Με τη διευκρίνηση αυτή δίνεται μια διέξοδος υπέρ του φορολογούμενου σε περιπτώσεις όπου η αποδοχή του αιτήματος ανατολής στο σύνολό του θα κρίνονταν αδύναμη.

Η προτεινόμενη με το άρθρο 28 τροποποίηση του άρθρου 109 του ν.δ. 962/1971, κρίνεται αναγκαία ώστε η επιτροπή διαγωνισμών προέδρων διοικητικών δικαστηρίων να έχει περισσότερο ομοιογενή συγκρότηση, με τη συμμετοχή προέδρου εφετών διοικητικών δικαστηρίων αντί για αρμοπαγίτη.

Με το άρθρο 29 ρυθμίζεται το θέμα που προέκυψε στην εφαρμογή του άρθρου 80 του Π.Δ. 341/1978, μετά την απόφαση 3441/1981 του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ολομέλεια) και καθιερώνεται ομοίωμα ρύθμιση στην άσκηση προσφυγής και για τις φορολογικές διαφορές των δήμων και κοινοτήτων (ν. 505/1976).

Το άρθρο 30 ρυθμίζει θέματα δικαστικού ενσήμου. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία μετά την ολοκλήρωση της δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

Τέλος στο άρθρο 32 ρυθμίζονται τα θέματα από την

παραπομπή της κείμενης νομοθεσίας σε καταργούμενες διατάξεις, την ερμηνεία κ.λπ. η ρύθμιση των οποίων κρίνεται απαραίτητη για την εφαρμογή του νόμου.

Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 1983

Ο: Υπουργός

Δικαιοσύνης
Γ.—Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Οικονομικών
ΓΙΑΝ. ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ολοκλήρωση της δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, συγκρότηση Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και ρύθμιση μερικών άλλων».

1) Ν. 4125/1960:

Άρθρο 18 παρ. 1.

Αρμόδιον δικαστήριο.

1. Παρά της εξαίρεσης αποφαρίζει το δικαστήριο, εις το οποίον ανήκει ο δικαστής, ού ζητείται η εξαίρεσις αποκλεισμένης της συμμετοχής αυτού εις την προς εκδίκασιν της αιτήσεως σύνθεσιν του δικαστηρίου.

Άρθρο 108 παρ. 2.

Κατάρτισις και δημοσιεύσις.

2. Εκ του κατά την παράγραφον 1 τυχείου δημοσιεύεται η απόφασις εν δημοσία συνεδρίασει. Η απόφασις δύναται να δημοσιευθή και υπό δικαστών μη μετασχόντων εις την συζήτησιν, αλλ' οι μετασχόντες αυτής δικασταί πρέπει να διατελώσι κατά τον χρόνον της δημοσιεύσεως μέλη του αυτού δικαστηρίου.

3. Το πρωτότυπον της αποφάσεως συντάσσεται εντός δύο ημερών από της δημοσιεύσεως αυτής.

2. Ν.Δ. 82/1973:

Άρθρο 1 παρ. 1 εδάφ. α'.

1. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών της Φορολογικής Δικαιοσύνης αυξάνεται ως ακολούθως:

α) Των Αντεπιτρόπων παρά τω Γενικό Επιτρόπω της Επικρατείας επί της Φορολογικής Δικαιοσύνης κατά μίαν (1) οριζομένου ούτω του συνολικού αριθμού αυτών εις δύο (2).

3) Π.Δ. 895/1981:

Άρθρο 61 παρ. 2.

2. Ως έφοροι των αντιπροσώπων της δικαστικής αρχής διορίζονται οι Πρόεδροι του Συμβουλίου Επικρατείας, οι Εφέται, οι Αντεισπγγελείς Εφετών.

4) Ν. 820/1978:

Άρθρο 2 παρ. 1 εδ. α'.

1. Η εισπραξίς του κατά τας ισχύουσας διατάξεις καθιωρούμένου ποσοστού είκοσιν επί τοις εκατόν (20%) του κεραιστήτουμένου φόρου, δύναται να καταταλή 2) αποφάσεως του Προέδρου του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ενώπιον του οποίου ησκήθη η προσφυγή, εάν πιθανολογείται η εν όλω ή εν μέρει ευδολιμίασ αυτής ή διαπιστούται αδυναμία καταβολής εκ μέρους του αιτούντος.

5) Ν.Δ. 962/1971:

Άρθρο 109.

1. Εις θέσιν Παρέδρου φορολογικού Πρωτοδικείου διορίζεται ο ευδοκίμητας εν διαγωνισμώ διεξαχσομένω ενώπιον επιτροπής αποτελουμένης: α) εκ του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, νομίμως εν κωλύματι αναπληρωμένου, β) ενός Συμβούλου, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, γ) Εκ τού Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας επί της Φορολογικής Δικαιοσύνης, αναπληρωμένου υπό του παρ' αυτώ Αντεπιτρόπου, δ) ενός Αρμοπαγίτου οριζομένου μετά του αναπληρωτού

αυτού υπό της Ολομελείας του Αρείου Πάγου και ε) εξ εώς καθήρητου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. διδάσκοντας νομικά μαθήματα, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό τούτης.

2. Της Επιτροπής προεδρεύει ο κατά βαθμόν ανώτερος και επί ισοβάθμων ο αρχαιότερος των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας. γρήθε γραμματέως εκπληροί ο Γραμματέως του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ο νέμιστος αναπληρωτής αυτού.

6) Ν. 505/1976 (άρθρα 4 και 5):
Άρθρον 4.

Κατά τα λοιπά, επί της εκδικάσεως των κατά τον παρόντα νόμον διαφορών και κρισθητήσεων υπό των Τυκτικών Φορολογικών Δικαστηρίων, εφαρμόζονται ευθέως ή αναλόγως, κατά περίπτωσιν, αι διατάξεις του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας και του κυρωτικού τούτου νόμου 4125/1960, πλὴν του άρθρου εικοστού πρώτου τούτου, διατηρουμένης της κατά την καιμένην νομοθεσίαν ατελείας.

Άρθρον 5.

Δια Π. Διατάγματος εκδιδόμενον προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών, δύναται να υπάγεται εις τας διατάξεις του παρόντος η επίλυσις των εν παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος φορολογικών διαφορών και κρισθητήσεων και ετέρων Δήμων και Κοινοτήτων της Χώρας.

7) Ν. 3845/1958:
Άρθρον 2 παρ. 2.

2. Η έδρα και η περιφέρεια εκά του των δικαστηρίων τούτων ορισθήσονται δια Β. Διατάγματος, εκδιδόμενου τη προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών μετά σύμφωνον γνώμην επιτροπής αποτελουμένης εκ του προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, δύο ισοθίων μελών αυτού οριζομένων υπό της ολομελείας, του εν τω Υπουργείω Οικονομικών γενικού διευθυντού φορολογίας και του εν τω αυτώ Υπουργείω γενικού διευθυντού δημοσίου λογιστικού.

8) Ν. 4242/1962:
Άρθρον 29 παρ. 8.

8. Διά τας διαφοράς περιών η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του Ν.Α. 3845/1958 έχουσι εφαρμογήν αι προϊσχύουσαι σχετικαί διατάξεις του Νόμου 4845)1930 «περί εισπραξέως δημοσίων εσόδων» και της Πολιτικής Δικονομίας μέχρι καθορισμού της διαδικασίας εκδικάσεως αυτών ενώπιον των Φορολογικών Δικαστηρίων.

9) Ν. 702/1977:
Άρθρον 33 παρ. 5.

5. Κατ' εξαίρεσιν της εν άρθρω 7 του παρόντος ρυθμίσεως αι διαφοραί αι προκαλούμεναι εκ πράξεων ή παραλείψεων των οργάνων του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων εξαιρουμένου υπαχόμεναι εις την ακυρωτικήν αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η μεταφορά αυτών θέλει συνταλασθή διά Π. Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Κοινωνικών Υπηρεσιών.

10) Ν. 785/1978 (άρθρα 2 ως 5):
Άρθρον 3.

Το άρθρον 32 του Ν. 184/1975 «περί συγκροτήσεως του κατά τας διατάξεις των άρθρων 90 και 91 του Συντάγματος Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου κλπ.» ως τούτο επροπονήθη δια του άρθρου 3 του Ν. 691/1977, αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«1. Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας επί της διοικητικής Δικαιοσύνης έχει βαθμόν Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. διορίζεται δε εις την θέσιν τούτην διά Πρ. Διατάγματος εκδιδόμενου τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου. Σύμβουλος της Επικρατείας ή Επίτροπος της Επικρατείας επί της διοικητικής δικαιοσύνης ή Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή επί τριετίαν τουλάχιστον. Πρόεδρος

διοικητικού Εφετείου ή επί τω αυτώ βαθμώ και επί τριετίαν Αντεπίτροπος.

2. Εις Επίτροπον της Επικρατείας επί των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, υπάρχουσας κενής θέσεως προάγεται τη αιτήσει του, διά Προεδρικού Διατάγματος εκδιδόμενου τη προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης και μετά προηγουμένην απόφασιν του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου Διοικητικής Δικαιοσύνης Πρόεδρος Εφετών των διοικητικών δικαστηρίων. ή Αντεπίτροπος της Επικρατείας επί των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, εκ των υπηρετούντων κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος και έχων βαθμόν Προέδρου Εφετείου.

Άρθρον 4.

Η περίπτωση γ του άρθρου 56 του Ν.Α. 962 1971 «περί κώδικος δικαστικών λειτουργών» αντικαθίσταται ως εξής: «εξαιρούνται εκδηλολογικώς και μισθολογικώς: α) β) γ) οι Σύμβουλοι της Επικρατείας, οι Αρεοπαγίται, οι Αντεισαγγελεῖς του Αρείου Πάγου και οι Επίτροποι της Επικρατείας επί των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων.

Άρθρον 5.

Οι ήδη υπηρετούντες Αντεπίτροποι της Επικρατείας επί των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων διατηρούσι την θέσιν και τον βαθμόν αυτών. αι θέσεις όμως τούτων καταργούνται από του διορισμού των εις θέσιν Γεν. Επιτρόπου ή από της προαγωγής των εις θέσιν Επιτρόπου ή από της καθ' οιονδήποτε τρόπον εξόδου των εκ της υπηρεσίας.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ολοκληρώση της δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, συγκρότηση Πενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και ρύθμισις μερικών άλλων θεμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 1.

1. Υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων όλες οι διοικητικές διαφορές εστίς που δεν έχουν μέχρι σήμερα υπαχθεί σε αυτή.

2. Στις διαφορές αυτές περιλαμβάνονται ιδίως αυτές που αναφέρονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας του αρθρά:

- α) τη δημοτική και κοινοτική φορολογία γενικώς,
- β) τον καθορισμό των ορίων της εδαφικής περιφέρειας των δήμων και κοινοτήτων,
- γ) τις στρατιωτικές, ναυτικές και αεροπορικές επιτάξεις,
- δ) τα μεταλλεία και λατομεία,
- ε) τα σήματα,
- στ) τις σχέσεις μεταξύ Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) και ασφαλισμένων και ιδίως αυτές που αναφέρονται στην ασφάλιστη προσώπων ή της γεωργικής παραγωγής.
- ζ) το κύρος των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών, καθός και των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη των οργάνων διοίκησης των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.
- η) την ευδύνη του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, προς αποζημίωσις, σύμφωνον με τα άρθρα 105 και 106 του Εισπραγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα,
- θ) τις κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού εν τίνει του Δημοσίου, Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίας ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου,